

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษา ถือว่าเป็นแหล่งวิชาการชั้นสูง เป็นแหล่งชุมชนของผู้ศึกษาหาความรู้ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน นำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาให้กับสังคม และยังเป็นแหล่งสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ ทบวงมหาวิทยาลัย จึงกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้ 1) เป็นผู้มีความรอบรู้ในวิชาการทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ มีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์อย่างระบบ 2) เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถครองตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ 3) เป็นผู้มีความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ได้แก่ มีความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์เพียงพอที่จะใช้งานได้ มีความสามารถในการเล่นดนตรีได้อย่างน้อย 1 ชนิด หรือมีความสามารถในการเชิงศิลปะและวรรณกรรม มีความสามารถในการเล่นกีฬาอย่างน้อย 1 ชนิด กีฬา มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา และเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม และดำรงชีวิตด้วยความเหมาะสม (มัลลิกา ทองแถม และคณะ, 2552, หน้า 8)

อย่างไรก็ดีจากสภาวะการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้นักศึกษาในยุคนี้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติ การใช้ชีวิต การเรียนรู้ ครอบครัวยุคใหม่ สถานะต่างๆ ต่างๆ ซึ่งสะท้อนถึงสังคมและความทันสมัยทั้งปวง ดังนั้น นักศึกษาจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อการดำรงอยู่อย่างมีคุณภาพ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ มีความสามารถในการปรับตัว จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิต และต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ เพื่อความอยู่รอดในสังคม ดังนั้น นักศึกษาในยุคนี้มีความเป็นเลิศในเนื้อหา (สาระของการเรียนรู้หลัก) ไม่เพียงพออีกต่อไปแล้ว ในยุคที่มีความรู้และข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักศึกษาต้องมีทั้งความรู้ในเนื้อหาและทักษะที่จะประยุกต์ใช้ในการปรับเปลี่ยนความรู้เหล่านั้น ให้เข้ากับเป้าหมายที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามเนื้อหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการพัฒนานักศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ เปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ และเปลี่ยนวิธีการพัฒนา ทำอย่างไรให้อาจารย์ได้ออกแบบกระบวนการพัฒนานักศึกษาแบบองค์รวม มีการเตรียมความพร้อมของอาจารย์ การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา มีระบบการที่เชื่อมโยงกันส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตยุคใหม่ การพัฒนาจะต้องมีความเป็นพลวัต (Dynamic) ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่

เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การพัฒนานักศึกษา ในศตวรรษนี้จะต้องให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการลงมือทำ ลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้จากสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ สามารถนำความรู้ใหม่ไปใช้ได้ อย่างสร้างสรรค์ (Ability to Use New Knowledge in a Creative Way) และเตรียมตัวเพื่อการใช้ชีวิต ในโลกที่เป็นจริง (Life in the Real World) ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถร่วมมือ (Collaboration) กับ โครงการต่าง ๆ กับนักศึกษาต่างสาขา ต่างสถาบัน ทั้งในและต่างประเทศ คุณภาพของบัณฑิตใน ศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการทำงาน และมีทักษะในการเรียนรู้ และการปรับตัว (เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช, 2559, หน้า 210)

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นปัจจัยสำคัญอันทำให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จ สามารถใช้ชีวิตในสังคมมีการเรียนรู้และทำงานได้ในยุคเทคโนโลยีระบบ ดิจิตอล ซึ่งทักษะที่สำคัญเอื้อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตเรียนรู้ และทำงานในยุคสมัยของการใช้ เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ทักษะการ คิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน รวมถึง ทักษะด้านการทำงาน ทั้งนี้การวัดความสำเร็จภายหลังจากการจบการศึกษาของนิสิต นักศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา คือ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เป็นตัวชี้วัด คุณลักษณะและความพร้อมของนิสิตนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานภายหลังจากสำเร็จ การศึกษาจากร่วมมหาวิทยาลัย ทั้งนี้รวมถึงคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร มีความสามารถ ติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่านิยมในการตัดสินใจ เข้าใจยอมรับลักษณะความแตกต่างของวัฒนธรรมมีสมรรถภาพในการคิดวิเคราะห์เป็นระบบ (เบญญาภา คงมาลัย และ ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ, 2558, หน้า 39)

กลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (The Partnership for 21st Century Skill, 2009) ได้กำหนดกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 รู้จักคิด รู้จักเรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา และการสื่อสาร เพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับโลก เพื่อการดำรงอยู่ในอนาคต ซึ่งเป็นความรู้เชิงบูรณาการที่ต้องทันต่อ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทั่วทุกมุมโลก การเชื่อมโยงถึงกันอย่างง่ายดาย มีการ รวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจทั้งระดับภูมิภาค และระดับ โลก การย้ายฐานพื้นที่ทางเศรษฐกิจและการ ลงทุน การเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ ความมั่นคงทางการเมืองการปกครอง ความมั่นคงทางอาหารและ พลังงาน ทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งที่เราต้องเผชิญและรับมือ 2) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ซึ่งมี จุดเน้นด้าน การคิดแบบมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสารและการร่วมมือทำงาน การคิด

สร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งต้องรู้พื้นฐานด้านสารสนเทศ ด้านสื่อ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นอย่างดี และ 4) ทักษะชีวิตและการทำงาน ซึ่งต้องมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถสร้างความสมดุลในการทำงานและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ (เบญจวรรณ ถนอมชัชวาลย์, 2559, หน้า 214 - 216)

ทั้งนี้ เป็นไปเพื่อแก้ปัญหาของบัณฑิตในปัจจุบัน ซึ่งประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าสู่ Economy 4.0 ด้วย Education 2.0 แต่ยังไม่สามารถช่วยให้ผู้ที่เรียนจบปรับตัวให้เข้ากับโลกของการทำงานได้ เกิดปัญหาช่องว่างทางทักษะที่จะยิ่งรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเศรษฐกิจปรับตัว แต่แรงงานไทยปรับตัวไม่ทัน ทำงานไม่ได้ตามที่นายจ้างคาดหวัง ช่องว่างทักษะเพิ่มขึ้นทุกประเด็น ถ้าไม่นับปัญหาภาษาต่างประเทศ ช่องว่างทักษะสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ความรู้เฉพาะตามตำแหน่งงานที่ทำ 2) การแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงาน และ 3) ความสามารถในการเรียนรู้งาน ดังนั้นจึงทำให้สถานการณ์เล็กลง ตัวเลขบัณฑิตตกงานเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจโลกที่กำลังเข้าสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ในอีก 5 ปีถัดจากนี้ จะเน้นการใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรเข้ามาแทนที่แรงงานมนุษย์ โดยเฉพาะแรงงานที่ใช้ “ทักษะการทำซ้ำเป็นประจำ” จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ซึ่งมีประสิทธิภาพการผลิตที่สูงกว่ามนุษย์ และมีต้นทุนต่อหน่วยที่ถูกกว่า ดังนั้นแรงงานที่ยังไม่สามารถแทนที่ได้ด้วยเทคโนโลยีเหล่านี้คือแรงงานที่มี “ทักษะที่ไม่ซ้ำซ้อน (Non-routine skill) หรือ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” เช่น ทักษะคิดสร้างสรรค์ หรือการคิดวิเคราะห์ (Creative & critical thinking skills) ซึ่งสามารถสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งทางธุรกิจในตลาดได้ สอดคล้องกับผลสำรวจความต้องการแรงงานของนายจ้าง และองค์กรเกิดใหม่ในปี 2557 ขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม โครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Program me for International Student Assessment : PISA) พบว่า นายจ้างขององค์กรในศตวรรษที่ 21 คาดหวังให้พนักงานในองค์กรมีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ (Critical thinking) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มากที่สุด (เกียรติอนันท์ ล้วนแก้ว, 2559, เว็บไซต์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีพันธกิจในการผลิตบัณฑิต และสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรในการผลิตบุคลากรเพื่อตอบสนองต่อการปกครองท้องถิ่นทั้งในส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนจึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับบริบทของประเทศในอนาคต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) มี

ความรู้ทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์และการปกครองท้องถิ่นที่สามารถปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคเอกชนตลอดจนการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างมีคุณภาพ 2) มีทักษะในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและสามารถเชื่อมโยงกับหลักวิชาการได้เป็นอย่างดี และ 3) มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม มีความสามารถในการปรับตัวกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมขององค์กรและชุมชนทุกลักษณะได้เป็นอย่างดี มีภาวะผู้นำและมีจิตสาธารณะ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2560, หน้า 8) นอกจากนี้ยังตระหนักถึงความสำคัญของคุณลักษณะของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 ดังจะเห็นได้จาก โครงการการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต เรื่อง การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งรวบรวมเทคนิคการสอนจากองค์ความรู้ผู้ปฏิบัติจริง โดยมีหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ สอนอย่างไรเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจ สอนอย่างไรเมื่อนักศึกษาในห้องเรียนมีความแตกต่างทางการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในการสอนยุคศตวรรษที่ 21 ความรู้ไม่ได้อยู่ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ห้องเรียนคือสนามฝึกจำลอง เทคนิคการ สร้างความสนใจในการเรียนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้นักศึกษาที่จบเป็นบัณฑิตมีความรู้ และมีคุณลักษณะของบัณฑิตตามที่หน่วยงาน สถานประกอบ และสังคมต้องการ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2559, คำนำ)

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2556 เป็นหลักสูตรที่มีนักศึกษารุ่นแรกเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2557 โดยจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2560 ฉะนั้นจึงยังไม่มีข้อมูลผู้ใช้บัณฑิต (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2560, หน้า 5) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันระหว่างสถาบันอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง บัณฑิตที่จบไปสามารถทำงานในหน่วยงานที่ตนต้องการ และหน่วยงานก็มีความพึงพอใจในคุณลักษณะของบัณฑิตที่จบจากสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตามความมุ่งหวังของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความสำคัญของการวิจัย

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 เป็นปัจจัยสำคัญอันทำให้บัณฑิตประสบความสำเร็จ สามารถใช้ชีวิตในสังคมมีการเรียนรู้และทำงานได้ในยุคเทคโนโลยีระบบดิจิทัล ซึ่งทักษะที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตเรียนรู้ และทำงานในยุคสมัยของการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้บัณฑิตยังมีคุณลักษณะตามที่หน่วยงาน สถานประกอบและสังคมต้องการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 158 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งละ 1 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 114 แห่ง โดยใช้สูตรการกำหนดตัวอย่าง กรณีทราบจำนวนประชากรของ ยามาเน (Yamane, 1973, p.125) ที่ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยจำแนกตามอำเภอแล้วจึงใช้การสุ่มแบบง่าย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่ง

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความคาดหวังต่อคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เชิง

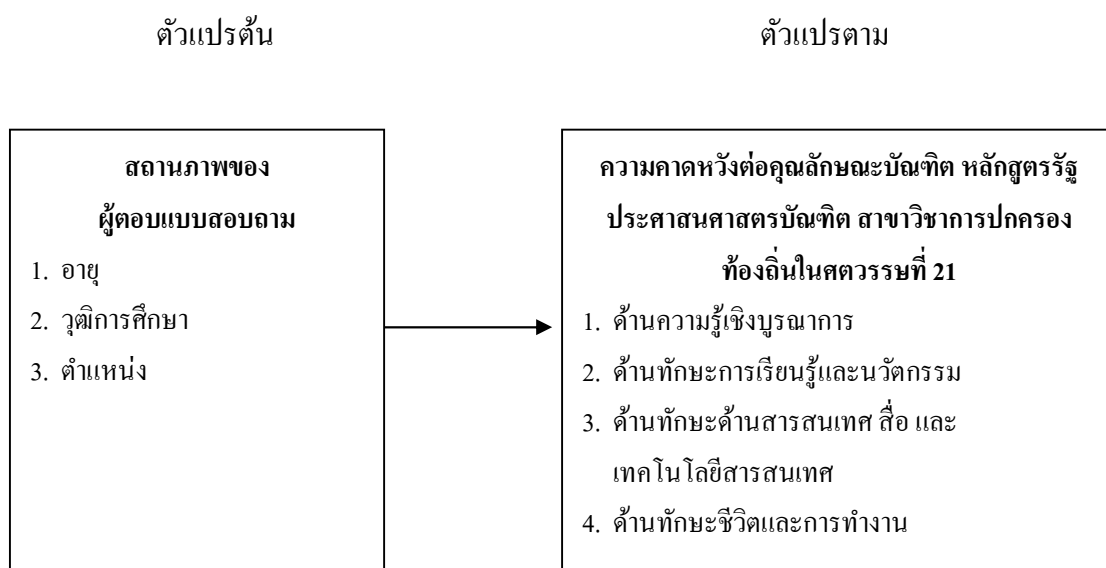
บูรณาการ ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะชีวิตและการทำงาน

3. ระยะเวลา

ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 7 กุมภาพันธ์ - 8 มีนาคม พ.ศ. 2562

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิด ความคาดหวังต่อคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดของ ตันติกร ชูนาพรหม (2558, หน้า 14 - 16) ; สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2560, หน้า 10 - 17) และ เบญจวรรณ ถนอมชยวัช (2559, หน้า 214 - 216) แสดงดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความต้องการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่อคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

การปกครองท้องถิ่น ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามประเภทประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. คุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ลักษณะประจำตัวที่ดีของบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ตามทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้เชิงบูรณาการ 2) ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม 3) ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) ด้านทักษะชีวิตและการทำงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านความรู้เชิงบูรณาการ หมายถึง บัณฑิตที่มีลักษณะ เรียนรู้วิถีชีวิตที่อยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสมในบริบททางสังคมที่ต่างกัน ความเข้าใจความเป็นมนุษย์ด้วยกันทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและภาษา รู้วิธีที่เหมาะสมสำหรับการสร้างตัวเลือกเชิงเศรษฐศาสตร์/เศรษฐกิจ เข้าใจในกระบวนการทางการเมืองการปกครองที่ถูกต้อง เข้าใจต่อวิถีการปฏิบัติทางสังคมแห่งความเป็นพลเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและสากล ใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านสุขภาพอนามัยได้อย่างเหมาะสม มีภูมิรู้และเข้าใจผลกระทบจากธรรมชาติที่ส่งผลต่อสังคม

2.2 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หมายถึง บัณฑิตที่มีลักษณะ สามารถใช้วิธีคิดเชิงระบบ โดยคิดจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่อย่างเป็นองค์รวม สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้หลากหลายเทคนิควิธีการ ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมที่สุด สร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่และเสริมสร้างคุณค่าทางความคิดและสติปัญญา มีความละเอียดรอบคอบต่อการคิดวิเคราะห์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ สามารถนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้ถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูด การฟังและการเขียน สามารถใช้สื่อที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการเป็นผู้นำในการทำงานและเป็นที่ยอมรับในทีม มีความรับผิดชอบในงานและทำงานบรรลุผลตามที่มุ่งหวัง และมองเห็นคุณค่าของการทำงานเป็นทีม

2.3 ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง บัณฑิตที่มีลักษณะ ความรู้พื้นฐานด้านสารสนเทศ มีความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้วิจารณญาณในการประเมินสารสนเทศ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานได้อย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ และการสร้างเครือข่ายได้อย่างเหมาะสม

2.4 ด้านทักษะชีวิตและการทำงาน หมายถึง บัณฑิตที่มีลักษณะ มีความสามารถในการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถสร้างความสมดุลในการทำงาน

และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ มีความสามารถจัดการด้านเป้าหมายและเวลา สามารถสร้างงานอิสระ และเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพในตนเอง เป็นผู้นำในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถจัดการ โครงการ และผลผลิตที่เกิดขึ้น เป็นตัวแบบและเป็นผู้นำคนอื่น

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 4 แห่ง เทศบาลตำบล 31 แห่ง และองค์กรบริหารส่วนตำบล 121 แห่ง

4. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร จัดการท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองปลัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และหัวหน้าสำนักปลัด

5. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่ง

6. บัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มี อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่ง ต่างกันมีความ คาดหวังต่อคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น ในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการ ปกครองท้องถิ่น ในศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

2. สามารถนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต หลักสูตรรัฐ ประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ตามความคาดหวัง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา